

მართლოისა გაჟედილი იყო სხვა-და
სხვა მდგომარეობის, ფერისა და ჯუ-
რის პირთავან. შემაღლებ არისცოკვა-
ტიის წევრი გვერდს უჯდა ულატაკებს
დემოკრატს და ამათ მხარს უნათლებ.
დენ მშენებელი სქესის წევრნი. რამ
შეჰყარა აქ ამდენი ხალხი? — მან, რომ
ნასწავლმა, კეთილმა ახალ-გაზლამ თავე.
პლატონერ სუმბათაშვილმა განიზრახა
შარშან აპრილის 3-ს ძავკასიაში უუმ-
დიდრესი მემამულესი და კატალისტის,
73 წლის ღერძრალ-ლეიტენანტის მე-
ნე პონსტინ ტინე მეჭრან-ბარონის (ბავ-
რატიონ-მუხრანსკის) მოკვდა და მე-
ორე დღეს, ე. ი. აპრილის 4-ს ოლ-
ქის სასამართლოს დერეფანში ექვს-
ჯერ ესროლა მას ჩევოლევრი, თო-
ხი ცუენა მთარტყა კიდეც, მაგრამ
მოკვლით კი ვერ მოჰქმდა; მეტის-მე-
ტად მსუბუქად დაჭრილი თ. ივანე
მუხრან-ბარონი დინჯის ნაბიჯით წა-
ვიდა სახლში...

ბრალდებული ვლ. სუმბათაშვილი, რომელიც გდაც მოპყრობილი მაჯლი ამდენი საზოგადოების ყურადღება, არის ოცდა-ოთხი წლის კაცი ვილი კაცი, მაღალი, ტან-წერილი, მხარე ბეჭმი მობრუკ; შევი ამა და კარგა-მოხდილი წვერ-ულვაში უშვენებენ ნაზსა და ფერ-მკრთალ სახეს, თითქო ხელოვან ისტატისაგან განეცხ ჩამოსხმულს სწორე და თხელს ცხვირს და შალალს, შორინ შებდოს. პრა დაუმატეთ ზომიერი შევი თვალები — და თქვენ მიიღებთ შესამჩნევი სილამაზის კაცის სახეს, სახეს თ. ვლად. სუმბათა შეიღისა... პრა შემდეგ ნუ გიცევირსთ, თუ ყველა შაყურებლების სიმაგრია და შებრალების გრძნობა მოლად იყო ბრალდებულისაკენ...

მე. 12 სათის ნახევრაზე თაქშ-მჯდო-
მარებ გახსნა სხდომა. მოწამეთა და-
უკიყბის შემდეგ წაიკითხეს გამამცუ-
ნებელი ოქმი, რომლის შინაარსი
დაახლოებით ეს არის:

იღია თ. მუხრანსკისთან და არავერდი
არ უთქვაშს ისე, ორჯელ ზედი-ზედ
ესროლა რევოლუციი და დასჭრა.
იქვე მყოფი სტოროფი უკანიდამ
ეტაკა თ. სუმბათაშვილს, ლაუპირა
ხელები,— მაგრამ ამ დროს მესამედ
გავარდა რევოლუციი. სპის შემდეგ
თ. ვლ. სუმბათაშვილმა იატაჭე
დასცა სტოროფი, თავი იხსნა იმისა-
გან და კიდევ ესროლა ზურგში რე-
ვოლუციი უკვე გაბრუნებულს თ.
მუხრანსკის. მაშინ თ. მუხრანსკი
მოტრიალდა და გამოექანა სუმბათა-
შვილისაკენ რევოლუციის წესართმე-
ვად, მაგრამ ბრალდებულმა მოასწრო
და ორჯელ კიდევ ესროლა, და შემ-
დეგ შეირბინა სამიჯნავ განყოფილე-
ბის მსაჯულთა კაბინეტში. თ. ივანე
მუხრან-ბატონის კრილობების ექიმი-
საგან გამოკვლეებით გამოჩნდა, რომ
მას ორი ჭრილობა ჰქონდა სახეში,
ერთი მარტხენა ბეჭედში და გაკაწრული
იყო მარტხინა ლოტაში.

၃။ ဒဲလာဇဲ. စျေမီပာတာမျှေးလဲ ငါသေ
နာမိုက်တွေးဆုံး နှော်ရာ့၊ မာန ဇာမာရာ-
ဒ္ဒေ အလောက် တာဂါ လူ စော်ပါ၊ ရုပ် ပြု-
နာန ဇာမာရာ ဇာမူလာန ဂာ်ဗျားနှေ့လဲ ဒေါက်-
လူ မြော်ယူလာ တာဒ္ဒေ၊ မျှော်ရာန-ပာဗျားနှေး၊ အမဲ
ဂာ်ဗျားနှေးမီးဦးနှေး ပို့ခို့ ပို့ တွေ့က စဲ မျှော်-
ရာန-ပာဗျားနှေး စာ်ပျော်လဲ၊ ရုပ်ယူလာ ပဲ ပာ-
ဒ္ဒေနှေးနဲ့ မြော်လွှေ့ပျော်လဲ ပျော်ဆော်၊ အကုန်-
တွေး စံ့ဒာ မိုးစံ့ မြော်ရာ မြော်လွှေ့ပျော် ပျော်ဆော်-
ပဲပဲ။ ၄။ ဒဲလာ. စျေမီပာတာမျှေးလဲ အမိုက်ပဲ့၊
ရုပ် ပို့ စွော်လိုလဲ မျှော်ရာန-ပာဗျားနှေး အား
တွေး မာရ်ယူ တာဂါ မြော်လဲ၊ အားမို့လဲ
ပို့ခို့ အားမိုးနှေး မြော်လာပဲ၊ တွော်မြား
ပဲ မိုးစံ့ မြော်ယူလဲ ဂာ်ဗျားနှေး ပဲ စာ်ပျော်လဲ
ပို့ခို့၊ ရုပ်ယူလာပဲ ပို့ခို့ မျှော်ရာန-
ပာဗျားနှေး မိုးစံ့ ပို့ခို့ အလွှဲလွှဲ ပို့ခို့
ပဲ ပို့ခို့ မြော်ယူလဲ၊ အမိုက်ပဲ့ စွော်လိုလဲ။ ဒဲလာ။
စျေမီပာတာမျှေးလဲ၊ ရုပ် ပို့ ဒေါက် ဒေါက်လဲ
အား ဂာ်ဗျားနှေး လူ ဖျော်ဆုံးပျော်လဲ၊ ရုပ်ယူလဲ-
ပဲ၊ ပို့ခို့ ရော်ယူ မိုးစံ့ မျှော်ရာန-ပာဗျား

არაეითარი კაცობრიული გრძნობა და
აზრი და რომელსაც მისივე ხრიკების
წყალობით მოყვასის დაღუპა ოდ-
ნავადაც არ უტანჯავს სინილის! —
ბრალდებულის მამას თითქმის სიკრ-
მიდამეე ჰქონდა დავა (მიწებზე) ო-
მუხრან-ბატონთან; ამ უკანასკნელშა
თავის ოინების წყალობით, გაჭიანუ-
რა საქმის შეელობა, რომლის გან-
ხელობაში საჩეგბლობდა სადაც კ-
მიწით და დააღარიბა მითი თვისი
მოპირდაპირე. არც თხოვნას, არც
დაომობას არაეითარი გაელენა არა
ჰქონდა მუხრან-ბატონზე: დარწმუნე-
ბული იყო, რომ იგი დაუსჯელი

არის, რომ ვერც სასამართლო და
ვერც საზოგადოება ვერაფერს გახდე-
ბა მასთან; იგი დაჩწერნებული იყო
რომ მისს საქმეთა ღირსეულ ჯილ-

დოდ მას მოელის მხოლოდ სახელი
პატივის-ცემა და განცხრამა, რო
ვერავითარი ძალა ვერ დაუშლის მა
ერთხელვე მიღებულ პლანის ასრუ
ლებას.

ბრალდებულის ნივთიერი შეძლება
განქარღა, მოვალეები მოსვენებას არ
აძლევდენ. მუხრან-ბატონი კი ემუქ
რებოდა, რომ შევისყიდი შენი მამის
და შენს თამასუქებს და შემდეგ ვაჭრ
რობაში იაფად ვიდებ ხელშე
შენს მამულებსათ. ბრალდებული
მდგომარეობა მეტის-მეტად ცუდი წეიჭ
ნა, ამისთანავე მას უნდა ერჩინა მო
ხუცებული დედა და და. ბოლონ
დელმა საჯიცელმა მუხრან-ბატონისა
სასამართლოს დაბაზში, საცა მან მო
კუმშა ბრალდებულისაგან წარდგენი
ლი დოკუმენტის პირი, წაიღო ცალ
ხელით და..... *) სულ მოთმინე
ბისაგან გამოიყარა ბრალდებული
აღაესო ფიალა მისის ხანგრძლივ
მოთმინებისა და გადაწყვეტინა მეტ
რან-ბატონის მოკვლა. თ. პლ. სუმ
ბათაშვილის აზრით მუხრან-ბატონი
ღირსია სიკვდილისა; რომ ამ უცხელურ
შემთხვევაში ბრალდებული მსაჯულად
იყო არა თუ მარტო თავის-თავისა და
მუხრან-ბატონის შორის, არამედ შორე
ლის საზოგადოებისა და მისს შორის;
დარწმუნებულია ბრალდებული იგ
რეთვე იმაშიაც, რომ სანამ აწინდე
ლი წეს-წყობილება სუფექს—ვერავი
თარი უცლება, ვერავითარი ხალა ვე
დაუშლის მუხრან-ბატონს სხევბის სა
ზარალოდ და თვისიდა სასაჩვებლოდ
მოქმედებას...“

ბრალდებულის ამ გამოტეხილი ჩვე
ნების გარდა მისს დამარაშევობას ამტ
კიცებენ აგრძელებ მუხრან-ბატონის ჩვე
ნება და კილევ რამდენიმე მოწამესი.

თ. ვლად. სუმბათაშვილის მოქმედი პრიურატურის შეფარდა მე
დიდი პრიურატურის შეფარდა მე
115-სა და მე 1454 მუხლს სასჯელ
თა ზედა წესდებისას, რომელთა მი
ხედვითაც თხოულობდა მისს დას
ჯას.

გამამტუზნებელი ოქმის წაკითხვის
შემდეგ თავს-მჯდომარებ ჰყითხა ბრალ
დებულს: სუნობს თუ არა თავს ეს
ლაც დამნაშავედ. თ. ვლად. სუმბათა
შეილმა უკასხვა-დიახო. შემდეგ თავს
მჯდომარებ წინადადება მისუა ეამჩნა
დაწერილებით საქმის გარ ემოქება. ბრალ
დებულმა განიძეორა თავისი პირებან
დელი ჩეცნება და შემდეგ განაგრძოს
,,როუ მუხრან-ბარონმა ჩემი შეუ
რაცხოფისათვის უზრდელური საქციე
ლი ჩაიდონა ჩემგან წარდგენილის დო
კუმენტის კოპიოთი, მე ისე გაცცეცხლ
დი, ისე მომიერდა გული, რომ არ ვი
ცოდი რა მექნა, რითი გადამეხადა

*) აქ ვერ ვისმართ იმ სიტყვას, რომელ
მაც უნდა გამოისთვას ის მოქმედება, რომე
ლიც ჩაუდენია მოუმტელ ღლუმენტით ო
მურან-ბატონს.

მისთვის ეს შეურაცხოფა, რომელმაც
აღაესო ჩემი მოთმინების ფიალი. ზა-
ველი სასამართლოდან, აღელვებული
გულით დაედიოდი ბულვარზე, სულ
ამ შეურაცხოფაზე ვთიქმიობით და

ჯერ ვერა მომეფიქრა-რა. მივედი ბა-
ძასთან საღილის საჭმელად. ქაუც სულ
იმ ფიქრით ვიყავი მოცული, თუ რი-
თი გადვუხადო მუხრან-ბატონს ჩემი
შეურაცხეოფა. საღამოს ცხრა საათ-
ზე თავში გამიელვა იმის მოკელის
ფიქრმა. პთს საათამდი ვებრძოდი ჩემს
თავს, მაგრამ ათზე კი გადაწყვიტე,
რომ ეს ფიქრი საჭმედ გადამექცია.
წავედი ზუსტავ ბერკეს იარაღის მაღა-
ზიაში და ვიყიდე რევოლვერი და
ტუვიები. მოელი ის ღამე ვერ დავი-
ძნებ: ათასი სხვა-და-სხვა ნაირი ფიქ-
რი მიღრიალებდა თავში. მეორე დღეს
მივედი ოლქის სასამართლოში იმ გა-
დაწყვეტილებით, რომ უთუოდ მომეკ-
ლა მუხრან-ბატონი. როცა ამ უკა-
ნასკნელმა პირველად ჩამიარა გვერ-
დით—მე არ მისროლია მისთვის და
ალარ ვიცოდი—ვესროლი ამის შემდეგ
თუ არა. შეორედ კი რომ წამოვიდა
ჩემკენ პირ-და-პირ—ექვსჯერ ვესრო-
ლე. სტოროვია მეტაცა თუ არა
სულ არ მახსოვეს. მე ახლა კარ-
გად ვერძნობ, რომ იარაღით მისვ-
ლა იმისთვის კაცზე, რომელსაც არა
აქვს არავითარი იარაღი და მაშასაღამე
არ შეუძლია თავის დაცვა,—ცუდია
და პატიოსნების წინააღმდეგი. მუხ-
რან-ბატონის ნაცვლად, რომ სხვას
ვისმე მოვუწენებინა ჩემთვის ის შეუ-
რაცხეოფა—მე ამ ნაირად არ ჰოკე-
ცეოლი. მაგრამ მუხრან-ბატონი სულ
სხვა ჯურის კაცია, იგი სტეპება სხვე-
ბის დაღუპვით, მას ახარებს მომქინა
გაღატაკება, დაჩაგრა... ბოლონდელ-
მა მისმა საქციელმა წამოანთხია ჩემს გუ-
ლიდან დიდის-ხნით მოგზებებული ნაღ-
ველი... მიმტეუნა სულ-გრძელებამ...
თვალწინ დამეხატა ის უბედურება,
რაც მომელოდა მუხრან-ბატონის წა-
ლობით თითქმის სრულიად ულუქმა-
პუროდ დატოვებულს...

ନାହାନ୍ତିରୁ ପରାମର୍ଶଦେଖିଲୁମା ଗୁଣ-ୟୁଧ-
କ୍ଷମିତା ଏବଂ ପରାମର୍ଶଦେଖିଲୁମା ଗୁଣ-ୟୁଧ-
କ୍ଷମିତା ଏବଂ ପରାମର୍ଶଦେଖିଲୁମା ଗୁଣ-ୟୁଧ-
କ୍ଷମିତା ଏବଂ ପରାମର୍ଶଦେଖିଲୁମା ଗୁଣ-ୟୁଧ-

გუსტავ გენერალ სთქეა, რომ ჩევოლ-
ვერი ჩემის მაღაზიიდან არის ნაყი-
დიო.

დამცეკვა თხორუესკი ეკითხება:
შეიძლება თუ არა, და თუ შეიძლება,
რამდენ ნაბიჯიდან შეიძლება ამ ჩევო-

ଲ୍ୟେରିତ କାହିଁ ମନ୍ଦିରାଙ୍କ
ବେଳେ ଏହାର ମନ୍ଦିରକ୍ଷେତ୍ର... ଠିକ୍‌କିମ୍ବା
କାର୍ଯ୍ୟ ଦାଖିମତ୍ତୁଗୁପ୍ତେବେଳେ ଶାଶ୍ଵତ ଗାୟତ୍ରେ
ମନୀଶ, ରାମ ଏବଂ ଶ୍ରୀକଳିଙ୍ଗବା... (ଶୋଭିଲୀ
ଶକ୍ତିମାନଙ୍କାରୀ ଭୟ)

ଶରୀରକୁ କାହାରେ ପାରିବାକୁ ନାହିଁ ।

ଦେଖିବା ପରିବାରଙ୍କେ କ୍ଷେତ୍ରରେ... ୧୦
ବିନିମୟକାରୀ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ଉଚ୍ଚିତରେ... (ଶୁଣି)

ცილი საზოგადოებაში). ტყეიას კი 10—15 ნაბიჯზე მიიღონს.

მოწამე გუმიძე ამბობს, რომ ჩე-
ვლელების სრულის დროს არ დასწ-
რებიარ და ამ გარემოებისა არა ვიცი-
რაო. პპრილის 3-ს კი სტლომაზე
მუხრან-ბატონში, როცა მიიღო ბრალ-
დებულისაგან წარდგნილი დოკუმენ-
ტის პირი, გაუცინა მსაჯულებს, და
მარცხნა ხელით ასე ჰქნა... (აქ გუ-
მიძმ, რომელმაც ეტყობოდა, რუსუ-
ლად თქმა ვერ მოახერხა საჭირო სიტ-
უებისა, მოქმედებით გამოსახა მუხრან-
ბატონის საქციელი და უზებლიერ
გააცინა მთელი იქ მყოფი საზოგა-
დოება). პლ. სუმბათაშვილს ძალიან
ეწყინა ეს შეურაცხოფა და მეტი-
მეტად გული მოუიღო. შეატავ,
რომ ერთობ დლელვებული იყო.

ბ. გარბოვსკი-ზარნევე. მე ვექტლი
ვიყავი ვლად. სუმბათაშვილისა მუხ-
რან-ბატონთან დავაში. პპრილის 3-ს
მე წარულებინე სასამართლოს ჩემი მარ-
წმუნებლის დოკუმენტები. პპრილი
სასამართლომ გადასცა მუხრან-ბა-
ტონს, რომელიც მათი მიღების შემ-
დევ მოშორდა მსაჯულების სტოლს.
მაშინ ჩემს გვერდით მჯდომაშა ჩივა-
ძემ მითხვა, რომ მუხრან-ბატონმა
დოკუმენტებით უზრდელური საქცი-
ლი ჩაიდინა. მე მიუვე, რომ მუხ-
რან-ბატონში შეურაცხოფა მიაუყინა
თავის თავს და სასამართლოს, რომ
ასე მხოლოდ ქეჩის ბიჭი მოიქცევდა
მეთქი. სასამართლოდან გასელის დროს
სუმბათაშვილი ძლიერ ალელვებული
იყო და ამბობდა „შეხე მაგ არამა-
და, კველაფერს ჩადის და კველაფე-
რი შერჩება ხოლმე.“ მე ვამშეიღ-
დი და მევნა დაშვიდლა კიდევ.
რუსეთილან რომ დაბრუნდა ვლად.
სუმბათაშვილი, ჰუკერიონდა რჯახის
საქმები გაეუმჯობესებინა, ის კი არა
თუ მუხრან-ბატონთან დავამ სულ
აურ-დაურია საქმები და უკიდურესს
სილარიბეში ჩაგდო მოხუცებული
დედითა და დიო. დედა ვლადიმერი-
სა ახირებული ქალი იყო. მავე ითქ-
მის თვით ვლადიმერზედაც; ხან დი-
ლის გულ-დადებით ჰურფდა და მა-
ლევდა დოკუმენტის საქმისათვის და
ხან კველაფერს მიმაღლებდა.

იაგობ ჟერი. ბოროტების მოხ-
ლენის დღეს, ნაშაულევის 2 საათზე,
სასამართლო პალატიში ჩემთან მო-
ვიდენ თავადი სუმბათაშვილი თვითი
ვექილით გარბოვსკითურთ. თ. სუმბა-
თაშვილი ერთობ ალელვებული იყო,
და შემომხივდა, რომ მუხრან-ბატონ-
მა შეურაცხოფა მომაუწაო. მე ვამ-
შვიდებდი მას, ვეუბნებოდი, რომ
მუხრან-ბატონმა სასამართლო შეუ-
რაცხეო და არა თქენ-მეთქი.

თ. სუმბათოვს მისს ბავშობიდან
ვიცნობ. ვიცნობდი მამა მისსაც, რო-
მელმაც მთელი თავისი სიცოცხლე
მუხრან-ბატონთან დავაში გაატარა
და მუდამ მისს ლანძღვა-გრინებაში იყო.
ვლადიმერს ბავშობიდამევ თავის სახლ-

ში მის მეტი თითქმის არა ესმოდა-
რა, რომ მუხრან-ბატონმა დაგველუბა,
სული ამოგვეხადა და სხ.

თ. გუბერნიის თავად-აზნაურთა წი-
ნამდობლი, თ. დავით სუმბათაშვილი.
პპრილის 3-ს ვლადიმერი რაღაცაზე
გულ-მოსული და პირ-ქუშად მოვიდა
ჩემთან სადილად. მიზეული ვეითხე და
მითხვა, ამ ნაირი შეურაცხოფა
მომაუწა მუხრანსკიმა. ჩენ კველა
აგვალელება ამ ამბავმა და საღილებ
ამის მეტი არა გერინია რა საღაპარა.
კო. საღილის შემდეგ ფანჯარასთან
დაჯდა და საშინლად თვალების ბრია-
ლი დაიწუო. მე გავკერდი და ვკით-
ხე, რა დაგემართა მეთქი; მან არა მო-
მიგო-რა, აღგა და ჩენდა შეუმ-
ნელელი წაფილი. მეორე დღეს ბულ-
ფრის დავდიოდი. ბავიხედე, მოდის
კარეტით კნეინა ქეთ. მუხრანსკი-
სა, რომელმაც მიმიხმო და მითხვა:
„გაიგე, რა უბედურება შემთხვევია
ვლადიმერს? მუხრან-ბატონისათვის
რეეოლებური უსერიი!“ მნეინა მეტად
ალელვებული იყო ამ შემთხვევით.
მეც ძალიან ამაღლება ამ ამბავმა.—
ვლადიმერის მამა, ჩემი ძმა, გაღატა-
კებული იქ მუხრან-ბატონთან დავის
გამო. როცა იგი მოკვდა და ვლა-
დიმერი რუსეთილან დაბრუნდა, ნაა
რომ მუხრან-ბატონს მისი სახლობა სრუ-
ლიად დაუცი, გაულატაკება. ვლა-
დიმერი ძალიან თავ-მოყვარე, სიმარ-
თლის თავანის მცემდელი იყო და
არ კალტულობდა გაჭირებაში ვისმეს-
თვის დახმარება ეთხოვნა. ბოლოს-კი
ისე გაუჭირდა, რომ მთხოვა—მიშე-
ლე ჩამეტად, რომ მთხოვა—მიშე-
ლე ჩამეტად, რომ მისელა და შეელე-
რება. მე მოთმინება კურჩი
და აგრეთვე მუხრან-ბატონთან პირ-
და-პირ მისელა და შეელება. იგი
მისულიყო კიდევ, შეელებოდა
სწავლის გარემოების შეძლება მანიც
მომეტოთ, მაგრამ მუხრან-ბატონს
კურადღებაც არ მიეკუთა. შემდეგ
ვლადიმერი მესაუკედურებოდა—რად
გამგზავნე ამ გულება შეუბრალებელ
კაცთანა! დედა ვლადიმერისა ატაცე-
ბული დედა-კაცი იყო, ქმარმა თავის
სიცოცხლეში ის გიების სახლშიაც
ჩასმევინა.

ზავედმიდა სტერინსკისა. დიდი
ხანია ვიცნობ ბრალდებულს. მიც-
ნობდი დედა-მამასაც. დედა ერთობ
ახირებული, ატაცებული დედა-კაცი
იყო, სულიერად ავადმყოფობდა.
ვლადიმერს თვალებში და... სახის
გამომეტუკელებით გამჩნევდი, რომ
სულიერი ავადმყოფი უნდა ყოფილიყო.
მედამ ჩემი, მიუკარებელი იყო.
როცა მან ეს საქმე ჩაიდინა და დაი-
კირეს, მე დედა მიეგვარე საცემი-
ლებში ნუგე მის-საცემლად. ვლადი-
მერი დედას მოხვია, მეტმე მომიბ-
რუნდა და, მაღლობის მაგირაც,
შემომიურია „გასწიო, დაიკრებო
აქედანა! („უნირაითეს ვინ ით-
იდა!“) მაგრამ მე სრულიადაც გუ-
ლი არ მოსელია, რაღაც კულო-
მის ატაცებულობა...“

თ. გასილი სუმბათაშვილი. პმბობს
იმავე რაც სოჭეა მისმა ძმამ. პხალი
მისს ნათქეამში ეს იყო: ვლადიმერმა
მთხოვა ბოლოს დროს: „ბიძია, მი-
შეელე რამე, მოვალეებისაგან დამიხ-
სენიო!“ მე ვიზოვნე ერთი სამასილდე
თუმანი და მოველაპარაკე რამდენიმე
მოვალეებს. შევაძლო ფულები, ვექ-
სილებისაზე ნაკლები, რასაკეროვლის,
მაგრამ იმათ მიპასუხეს: მაგაზე უფრო
მეტს მუხრან-ბატონი მოვალეები. ამ
რიგად ვერაუერს გაეხდი.

თ. ვალერი სუმბათაშვილი.

თ. ვალერი სუმბათაშვილი. სუმბათაშვილი
დაგბ რუნდი 1860 წელს. ბრალდებუ-
ლის დედა ავადმყოფი, ახირებული
ქალია. ბადაჭარებული ახირებულო-
ბა მან გამოიჩინა 10 წლის წინად. მ-
რთხელ, საღამოს, ძლიერ ალელვებუ-
ლი უშლიაპოდ მოვიდა ჩემს სახლო-
ბაში და შემოგვჩივლა, რომ „ჩემს
სიცოცხლეს განსაცდელი მოვლისო.“
ბრალდებული უფრო დედის გალე-
ნის ქვეშ იზრდებოდა, ეიდრე მამისა.
ახირებული ყმაშევილია, დიდად პა-
რიოსანი, ჩუმი, მარტო ყოფის მო-
ვარე. ტყუილი სტაგდა მეტის-მეტად.
მისი მდგომარეობა ბოლონდელ დროს
საშინელი იყო: სწორედ ულუქმა-
ჟუროდ რებიცედა ხალმე.

მიხეილ შესრულები. რეალური სასწავ-
ლებლის მესამე კლასიდან ამხანაგი
ვარ ბრალდებულისა. პირველ ხანებში
იგი მხიარული და ცატიტი ყმაშევილი
იყო, მაგრამ ბოლოს თან-და-თან
გულ-ჩავეული, განმარტოების მოყვა-
რული და ფიცი შეექნა თუმცა
კი ამხანაგისათვის სულაც არ და-
მარტინი გამოირჩეოდა. მრთხელ,
ერთმანეთი მეტად გული მოაყვანი-
ნა და შეერწყმა გაუჭირდა, ჩა-
რიცხული შესრულებული, განმარტოების
მოყვარული და ფიცი შეეცვლება და
მიღებია მას ამათ დამქირავე-
ბელთ შეა დამოკიდებულებისა.

ფ. დედოვნილი შემდეგში. დედო-
ვნილი საათის განმარტოებაში ვლა-
დიმერი თან-და-თან ალელვე-
ბაში მოდიოდა და ბოლოს ისე ალელ-
და, რომ ცახალი დააწერინა. როცა
გაკვეთილი გათავდა და შეგირდები
დერეფანში გაეიდენ, ვლადიმერი და
ხვდა თავის შეურაცხმყოფელს, გააწი-
სილა და უბად დაშოშინდა. დედა
ბრალდებულისა პერიოდულად კუ-
რული და ფიცი მიღება მიაყენა. ცოტა ხნის
შემდეგ მასწავლებელი შემოვიდა
კლასში. მთელი საათის განმარტოე-
ბაში ვლადიმერი თან-და-თან ალელვე-
ბაში მოდიოდა და ბოლოს ისე ალელ-
და, რომ ცახალი დააწერინა. როცა
გაკვეთილი გათავდა და შეგირდები
დერეფანში გაეიდენ, ვლადიმერი და
ხვდა თავის შეურაცხმყოფელს, გააწი-
სილა და უბად დაშოშინდა. დედა
ბრალდებულისა პერიოდულად კუ-
რული და ფიცი მიღება მიაყენა. ცოტა ხნის
შემდეგ მასწავლებელი შემოვიდა
კლასში. მთელი საათის განმარტოე-
ბაში ვლადიმერი თან-და-თან ალელვე-
ბაში მოდიოდა და ბოლოს ისე ალელ-
და, რომ ცახალი დააწერინა. როცა
გაკვეთილი გათავდა და შეგირდები
დერეფანში გაეიდენ, ვლადიმერი და
ხვდა თავის შეურაცხმყოფელს, გააწი-
სილა და უბად დაშოშინდა. დედა
ბრალდებულისა პერიოდულად კუ-
რული და ფიცი მიღება მიაყენა. ცოტა ხნის
შემდეგ მასწავლებელი შემოვიდა
კლასში. მთელი საათის განმარტოე-
ბაში ვლადიმერი თან-და-თან ალელვე-
ბაში მოდიოდა და ბოლოს ისე ალელ-
და, რომ ცახალი დააწერინა. როცა
გაკვეთილი გათავდა და შეგირდები
დერ